

Oponentský posudek pro Terezu Jouzovou k bakalářské práci „OBYDLÍ PRO BYTOST.“

Tereza Jouzová se ve své bakalářské práci zabývá velice osobním tématem vztahů v rodině, konkrétně řeší problém opouštění rodinného hnízda a zralosti jedince pro tento krok. Vychází z vlastních zkušeností a snaží se upřímně nalézt cestu k vyjádření myšlenky po stránce teoretické i výtvarné.

Celková konstrukce práce je přehledně členěna, některé kapitoly mají záhadný název, jehož smysl se objeví až po přečtení. Tereza má potřebu vyjádřit se určitým symbolickým způsobem, ale vlastní ujišťování o správném směru cesty působí poněkud nejistě (rituál). Textově nejhodnotnější je asi první polovina práce, kdy studentka poctivě hledá motivy spojené se subjektivním pojetím tématu. Vychází z empirických zkušeností, které prokládá citacemi od K. Čapka, jež jsou určitým vodícím momentem tématu. Citace jsou však užívány až příliš hojně v nepoměrné délce na úkor vlastních vstupů a komentářů, které i místy chybí (str. 22).

Tereza Jouzová se v textu vždy dotkne něčeho závažného, co skrývá hloubku a ihned spěchá dále k jiné myšlence, která přibližuje zaměření její práce. Tento rys se projevuje i v dalších nápadech, které zařazuje za svůj výtvarný projekt. Jsou to většinou velmi zajímavé myšlenky, které ale mají určitou nedomykavost v konceptu. V práci se také objevuje Platónova jeskyně a příměr nemožnosti důkladného poznání svých předků, přičemž hru stínů posluchačka vtípně používá ve svém výtvarném projektu.

Výtvarnou část asi nejlépe charakterizuje tato věta z textu: „Ptáci kořeny nemají, rostliny nemohou létat.“ Fotografie jako pokus vylétnout z hnízda a přitom být svázána kořeny na promítaném pozadí např. rodinného rodokmenu dobře vystihuje původní myšlenku.

Koncept díla však stojí na půli cesty mezi autentičností a alegorií. Užití filmových pásků vyznívá jako snaha za každou cenu racionálně odůvodnit jejich přítomnost v díle. Nedá se však Tereze upřít výtvarná výzbroj, jen je potřeba, aby se naučila ji občas správně používat. V didaktické části vhodně využívá propojení s celkovým tématem užitím úkolů zaměřených např. na haptiku, na modelování se zavřenýma očima. Osvěžujícím momentem je uvedení úkolu v rámci předmětu Orbis Pictus v galerii Rudolfinum.

Celková úroveň práce je poměrně vysoká, nicméně tuto úroveň snižuje fakt, že je znát, že byla napsána ve velkém spěchu. Projevuje se to mimo jiné překlipy, prázdnými stránkami, grafickou nepřehledností citací a vlastního textu.

Navrhované hodnocení: velmi dobře – výborně (dle obhajoby)

Dne 20.8.2009

Mgr.A. Michal Sedlák